

[Lembourn.]

længere skal kunne fradrage ejendomsskat-terne. Se, hvis vi nu pludselig gennemførte noget sådant, ville det være uhyre ensidigt; hvis man var kommet med dette forslag i forbindelse med en helhedsløsning på hele skatteproblemet, kunne der måske fremføres nogle rimelige argumenter for, at dette kunne afpasses efter mange andre ting, men pludselig at gribe ind i hele vores skattesystem med en så fundamental og så ensidig ændring kan ikke accepteres.

I forvejen sker der en stramning af parcelhusejernes stilling; lejeværdien stiger, og vi har her i folketinget netop i denne samling diskuteret de meget uheldige virkninger heraf for visse grupper af parcelhusejere, nemlig ældre, som har nedbragt deres gæld, og som får en fiktiv indkomst, de skal betale skat af; de kan jo komme i den situation, at de på grund af dette ikke længere kan blive boende i deres parcelhus.

Vi har også i tinget diskuteret problemerne omkring vedligeholdelsesfradraget, det standardiserede fradrag, som er for lille — det er ikke blevet reguleret siden 1965 — og som betyder, at det ejendomsskema, man udarbejder, ikke er realistisk. I virkeligheden er underskuddet på mange af disse parcelhuse betydelig større end det, der fremkommer på skemaet, fordi man ikke kan få dækket de egentlige vedligeholdelsesudgifter. Der sker altså i forvejen betydelige stramninger, og hvis man nu også gennemfører dette, vil det slå benene væk under masser af parcelhusejere.

Det konservative folkeparti ønsker at opretholde parcelhusejerformen i så vid udstrækning, som det nu er muligt. Vi anser det for at være en god boligform, vi anser det for at være noget vigtigt i selve miljøpolitikken; vi tror, det er det bedste for en familie, hvis den kan nå frem til at have sin egen bolig.

Egentlig havde jeg fornemmelsen af, at også socialistisk folkeparti havde lignende synspunkter. Jeg mener, jeg har hørt et medlem af socialistisk folkeparti her fra talerstolen være inde på noget lignende, og derfor undrer det mig, at man så ensidigt vil komme med et forslag, som vil ramme hele parcelhusejerformen i væsentlig grad.

Det konservative folkeparti kan altså ikke medvirke til fremme af forslaget.

I det andet forslag, forslaget om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger på erhvervsbygninger, argumenteres der med, at det er en dobbelt form for fradrag, der finder sted, dels ved at man altså kan nedskrive bygningerne, og dels ved at man har vedligeholdelsesfradrag. Det forstår jeg simpelt hen ikke. En bygning, der efterhånden slides ned, skal vel kunne genetableres, når den er nedslidt, men samtidig er der jo vedligeholdelsesudgifter ved en bygning. Hvis man f. eks. ikke måtte fradrage vedligeholdelsesudgifter, ja, så ville nedslidningen ske meget hurtigere. Og hvis man ikke kunne afskrive, ville man have betydelig større vedligeholdelsesudgifter, for så måtte man jo prøve at holde ejendommen funktionsdygtig meget længere. Så disse to ting kan ikke siges at give nøjagtig den samme mulighed, de har en ganske naturlig sammenhæng for at holde bygningen funktionsdygtig. Argumentet er derfor, så vidt jeg kan se, ikke rigtigt.

De nedskrivningsprocenter i den gældende lov, som man er blevet enig om, er, som finansministeren sagde det, udarbejdet efter en omhyggelig undersøgelse i et udvalg, hvor man mener man har ramt et nedskrivningstempo, som meget godt passer til nedslidningen af bygningerne, og vi kan derfor ikke have noget ønske om at ændre heri.

Endelig er der så forslaget om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre, der går ud på, at man ikke længere skal kunne afskrive på varer købt på bindende kontrakt. Argumentationen er, at reglerne blev indført på et tidspunkt, da man levede i en depressiv økonomisk periode, hvor man ofte var udsat for, at de varer, man havde købt, kom ud i et prisfald, så man havde et forudset tab. Det er naturligvis rigtigt, at når man lever i en periode med en inflatorisk udvikling og en stærk økonomisk aktivitet, vil dette ikke så ofte finde sted. Men det finder sted. Man har jo ikke nogen garanti for, fordi man er inde i en almen inflatorisk udvikling, at der ikke er firmaer, for hvem det går den anden vej. Der vil altid være strukturforandringer i hele virksomhedssystemet, brancher går op, og brancher går ned, og de brancher, der går ned, kan få hårdt brug for netop denne mulighed.